

Handbolls Akademin

2017–18

En världsstjärna
kommer hem

Foto: Jan Truus

Prioritet Finans

Catering för alla tillfällen !

Vårt mål är att alltid erbjuda förstklassig & prisvärd catering med dem bästa råvarorna från vårt avlånga land. Kulinariska smakupplevelser från när & fjärran med vår finess! Vår Take away butik byter skepnad! Vi serverar barbeque! Svulstiga, rökta köttstycken som grillas med kärlek under flera timmar.

Österkok Take away och Catering göteborgsvägen 99
i Sävedalen. www.osterkok.com 031 26 85 74

Ortopedi Väst i Göteborg

Specialister inom ortopediteknik
tillverkar fotbäddar och
kroppsnära hjälpmedel

Smörslottsgatan 64 (Spåntorget)
416 78 Göteborg • Tel. 031-19 35 30

PEDERSEN DÄCK AB

Välkommen till Pedersen Däck AB

Hos oss kan du:

- Köpa Däck och Fälgar
- Skifta till vinter och sommardäck
- Lagra dina däck till nästa säsong
- Reparera däck
- Göra Hjulinställning - (tidsbeställning)

Däckvägen 2, 443 61 Stenkullen
0302-229 13 • info@pedersendack.se

www.pedersendack.se

Ordföranden har ordet

Nu har jag gjort mitt första år som ordförande. Det har varit roligare och mer stimulerande än jag förväntade mig. Känns som att vi har en positiv trend med ett ökat intresse för det vi håller på med. Tillsammans med mina styrelse-kamrater flyter arbetet på med en struktur över det vi gör.

Våra månatliga medlemsträffar har haft många intressanta personer på plats genom Peos engagemang, jät-tetrevligt enligt mig med dessa träffar.

Vi var ett antal volontärer från akademien som jobbade under dam-EM i Göteborg i december och det är kul att få "ställa upp" för handbollen.

Att använda vår akademi till trevliga resor är något styrelsen prioriterar och resan vi gjorde till Kiel med 33 akademimedlemmar är minnesvärd.

Annars är medlemsrekrytering ett prioriterat mål. Vår fina tidning med annonsen på sidan sex har hjälpt oss i arbetet och 2.500 tidningar har delats ut på olika sätt.

Där står det; "Kom med i vår gemenskap med trevliga månadsträffar med mat där vi har intressanta personer på plats för en intervju. Hos oss träffar du dina gamla handbollskompisar för en kvälls trevligt tjöt."

Akademins samarbete med supporterföreningen Svenska Handbollfans fortsätter och de kommer att fixa resor både till EM och VM i vinter.

Handboll är världens roligaste sport.

Kenneth Johansson, ordförande

August Barks Gata 24, Västra Frölunda
031- 450 850
info@hogsbotra.se • www.hogsbotra.se

Våra medlemsträffar 2017-2018

Vi möts torsdagarna 7/9, 28/9, 26/10, 30/11, 14/12, 25/1, 22/2, 29/3 och 26/4.

Våra möten hålls på **Idottens Bingo Grand**, Kungsgatan 47.

Start vid 18-tiden med mingel, middag.

Därefter möter vi kvällens gäst-/er som grillas av vår ständige intervjuare, **Janne Jingryd**.

Kom med i vår gemenskap med trevliga månadsträffar med god mat och dryck.

Varje gång har vi föredrag/intervju med intressanta personer oftast med handbollsanknytning.

Hos oss träffar du dina gamla handbollskompisar för en kvälls trevligt tjöt.

Vi ordnar även handbollsresor såsom till SM, EM, VM och OS.

Fakta om HandbollsAkademin

Handbollsakademin i Sverige, www.handbollsakademin.se

Medlemsavgiften är endast 100 SEK per kalenderår eller 1000 SEK för ständigt medlemskap.

Betala till vårt bankgiro 5419-9435 och ange namn och telefonnummer.

Mejla även: Namn, adress och födelseid (år, mån, dag) till: hakan@handbollsakademin.se

Vill du annonsera i denna tidning, ring 031-44 15 77, fråga efter Sture "Laban" Johansson.

Ansvarig utgivare: *Kenneth Johansson*. Redaktionen: *Lars-Erik Jutbring, Cege Berglund, Janne Hansson, Kjell-Ove Andersson, Kenneth Johansson, Janne Truus, Håkan Drath och Ingmar Christiansson.*

HandbollsAkademin 20 år

Under handbollsäsongen 2017–18 är det dags att fira vårt jubileum!

HandbollsAkademin startades 15 december 1997.

Vi har gått igenom alla Göteborgshandbollens tidningar från starten med utgåva 1 september 1994. Vi var duktiga på att skriva om allt runt handbollen på den tiden.

Kan konstatera att Kurt Pedersen anordnade SM i golf för "handbollare" på Öjared med start 27 maj 1994 och upprepade det även 2 juni 1995 och 24 maj 1996. Dessa tre golfmästerskap fixade Kurt före jubileumsfesten då Göteborgs Handbollförbund firade sitt 50-årsjubileum i Skandinavium lördagen 25 oktober 1997.

Handbollsförbundet hade då ett arrangemang som varade i 12 timmar. En kändisturnering startade upp det hela med Loket som enväldig domare, därefter två elit-seriematcher IK Sävehof – HP Warta i dameliten och IK Sävehof – RIK för herrarna (båda matcherna noterade Svenskt publikrekord i respektive serie). Det var även en manifestation där alla klubbarna i distriktet marscherade in på planen under dagen och kvällen avslutades inne på planen med en fest för 1500 sittande gäster med dans och uppträdande. Undertecknad var ansvarig för hela arrangemanget.

Kurt Pedersen och jag var båda med i förbundets styrelse på den tiden och vid första styrelsemötet efter festen kom Kurt med förslaget att förbundet skulle "spinna vidare" på det stora intresset som kommit fram under kväl-

len bland alla "gamla handbollare". Styrelsen ansåg inte att det var en förbundssak men var välvilliga att "stötta" en kamratförening om Kurt ville starta en sådan. Vi gav utrymme till gratis annonsering i tidningen Göteborgshandbollen, som förbundet gav ut.

Kurt samlade ihop ett "gäng" och 15 december 1997 bildades en interimsstyrelse för HandbollsAkademin. Denna styrelse bestod av Kurt Pedersen, Ralf Lundberg, Bert Lennartsson, Åke Nilsson, Nils Kimfors och från GHF:s kansli Håkan Drath.

Detta presenterades av Kurt för läsarna av tidning nummer 1 februari 1998. Rubriken var *"Hur tar vi vara på allt positivt efter jubileumsträffen?"* Redan då presenterades medlemsavgiften 100 kronor och den har varit oförändrad sedan dess. Där står även att Tidningen GÖTEBORGS-HANDBOLLEN kommer att fungera som akademins officiella medlemsblad.

Så här beskriver Kurt grundtanken med föreningen: "HandbollsAkademin skall ta vara på alla, såväl aktiva som före detta ledare, spelare och domare. Få med dem i en gemenskap, ha trevligt tillsammans på möten, sammankomster och fester."

15 juni 1998 hölls första årsmötet och då valdes den första styrelsen av årsmötet. I tidningen GÖTEBORGS-HANDBOLLEN nr 3 september 1998 finns för första gången en presentation av Handbollsakademin. I nummer 4 december 1998 är det sedan en helsida som berättar att **Nu är vi igång.**

Text: Kenneth Johansson

HandbollsAkademin

**FÖRENINGEN FÖR
HANDBOLLSVÄNNER**

**Kom med i vår gemenskap med
trevliga månadsträffar med god mat och dryck
Vid varje tillfälle har vi ett föredrag/intervju med intressanta
personer oftast med handbollsanknytning
Hos oss träffar du dina gamla handbollskompisar
för en kvälls trevligt tjöt
Vi ordnar även handbollsresor till SM, EM, VM och OS
Det gör vi när både damerna och herrarna spelar
Årsavgiften för medlemskap är 100 kronor
Ständigt medlemskap 1000 kronor**

Betala till vårt bankgiro 5419-9435
I samband med anmälan så sänd ett
mejl med dina uppgifter till:
info@handbollsakademin.se
Ange: # namn, # adress, # telefon
mejladress, # född år, månad, dag

Vi träffas på:
Idrottens Bingo Grand
Kungsgatan 47
Våra träffar hålls företrädesvis den sista
torsdagen i varje månad:
september - november
januari - april

För mer information se vår webbsida
www.handbollsakademin.se

Eva Johansson i Hall of Fame

Solen drev bort regnskurarna när Eva Johansson hedrades på Liseberg i samband med ceremonin för nya medlemmar i Göteborgsidrottens Hall of Fame. Det gick ett sus genom publiken när hon berättade att hon tränat över 1.000 barn om året – i 30 år!

Efter att ha stått i mål för Femina, Wasaiterna, Majorna och Önnered har Eva gjort ännu större nytta som outtröttlig ledare.

– Jag har spelare överallt, i många klubbar, och det roliga är att så många kommer ihåg mej, sa hon.

*Eva Johansson hedrades på Liseberg efter att ha valts in i Göteborgsidrottens Hall of Fame.
BILD: Erik Lindahl, idrottsmuseet.*

Den långa raden av handbollsfolk i Hall of Fame:

Ingrid "Pyret" Almqvist, RIK och GKIK, invald 2008

Catarina "Cattis" Bergström, GKIK, invald 2015

Bengt "Fölet" Berndtsson, RIK, invald 2000

Gunnar Brusberg, Heim, invald 1999

Anette Börjesson, Tuve och Mölndals HK, invald 2009

Gösta Carlsson, RIK, invald 2009

Roger "Ragge" Carlsson, Handbollspojkarna och HP Warta, invald 2005

Mona-Lisa Englund-Crispin, Sport och GKIK, invald 2000

Ulla-Britt Englund-Lagerström, Sport och GKIK, invald 2004

Britt Forssell, KvIK Sport och GKIK, invald 2014

Peter Gentzel, Heim och RIK, invald 2015

Stig Gustafsson, Majorna, invald 2011

Claes Hellgren, Heim och Warta, invald 2011

Mia Hermansson-Högdahl, Warta, invald 2005

Stig Hjortsberg, Majorna, invald 2002

Björn Jilsén, Heim och RIK, invald 2006

P-O Johansson, Heim, invald 2001

Gunnar Kämpendahl, RIK och Wasaiterna, invald 2003

Henry Lagergren, RIK, invald 2000

Donald Lindblom, RIK och Heim, invald 2003

Åke Lindegart, GAIS, invald 2002

Thora Löfgren-Pihl, Sport, invald 2008

Stefan Lövgren, RIK, invald 2014

Rune "Gummi" Nilsson, Majorna, invald 2004

Åke Nilsson, Handbollförbundet, invald 1999

Hans Olsson, RIK, invald 2001

Leif "Loket" Olsson, Götahed och Baltichov, invald 2004

Rustan Pettersson, sport, invald 2007

Gunnar Quist, Sävehof, invald 2002

Gösta Rutgersson, Warta, invald 2006

Sven Rydell, RIK, invald 1999

Arne Sjöqvist, Frölunda, invald 2008

Jan Stiberg, RIK och Kungsladgård, invald 2013

Ruth Svedberg, Sport, invald 1999

Lars-Erik Säll, Frölunda och Sävehof, invald 2014

Magnus Wislander, RIK, invald 2010

Rolf Zachrisson, Heim, invald 2007

Sten Åkerstedt, RIK och Heim, invald 1999

Leja Touring AB

Tel: 031 – 870 860

info@lejatouring.se

www.lejatouring.se

Heids Camilla van att vara ensam –

För andra året är Camilla Hultgren Dahlberg enda kvinnliga huvudtränaren i högsta svenska handbollsligorna.

– Jag börjar bli van, säger hon, det är inte ett enkelt jobb för en tjej, man har ju lite annat att tänka på och ta ansvar för också.

Det har definitivt Camilla. Tre barn i åldrarna 8 till 2 vill ha tillgång till sin mamma.

– Det är nog lättare för killar, tror Camilla, men när något av barnen är sjukt, då är det mamma som gäller. Bara att acceptera.

Där andra ser problem tycks Camilla se möjligheter. I sommar har hon tagit sig igenom tränarkursen TS3, en förutsättning för att hon ska kunna vara huvudtränare i Heid. Jodå, hon var ensam kvinna på kursen.

Hur blir hon emottagen i topphandbollen?

– Alla tycker det är roligt att jag håller på, jag har inget att klaga på.

Relationen till domarna?

– Inget gult kort än i alla fall... vi har bra kontakt. Jag har bestämt mej för att inte lägga energi på domsluten. Istället kan jag kalla till mej domarna ibland och ha synpunkter, det kan också ge bättre respons.

Är det en fördel för ett tjejlag att ha en kvinnlig tränare?

– Jag kan ju vara med dom på ett annat sätt än en man, ända in i omklädningsrummet, så jag lär känna tjejerna

väldigt väl. Jag vill vara noga med att "känna av" spelarna, försöker se hur dom känner sej i olika situationer.

Heid – ett glatt gäng. Camilla Hultgren Dahlberg i kretsen av några bland spelarna. Övre redan fr v Elin Svensson, Camilla, Linn Hansson, Clara Forsberg, Andrea Dellenhed. Andra raden fr v Kristina Bundsen, Sara Larsson Fridman, Therese Lindström, Alexandra Larsson. Längst ner Viktoria Gustafsson.

men bygger vidare på sammanhållning

Tränare med pappa

Camilla spelade i KvIK Sport innan hon lade av som aktiv för tio år sedan. Men hon kände sig inte färdig med handbollen och satsade på att bli tränare. Tillsammans med sin far Lars Hultgren, en av de stora i Västra Frölundas handboll, tränade hon F 94–95 i Sport och senare Heid i division I.

Hennes Heid gick till slutspelet i vintras och blev där förstas utslaget av Sävehof. Kan det vara dags att ta ett steg till nu, att inte vara nöjd med att enbart komma bland de åtta bästa?

– Vi hoppas ju det. Laget har fyllts på med några nya, men det gäller att få ihop helheten. Det blir en spännande säsong och vi hoppas på ett kliv framåt, men det gäller att inte bli FÖR besviken om vi inte lyckas. Vad som kan krävas av oss är att vi gör vårt bästa.

Vet sin plats

Heid vet sin plats i näringskedjan. Sävehof är det stora laget i distriktet och Heid har inte motsvarande resurser.

– Nej, vi jobbar med små medel, fortsätter Camilla, men det behöver inte vara negativt. Självt har jag spelat för ett par handbollsskor och här bygger vi på glädje och sammanhållning, inte ekonomi.

Två spelare har lämnat laget och en av dem, Johanna Forsberg, har flyttat tillbaka till Sävehof varifrån hon kom.

– Johanna är förstas en förlust, men kan också bli en inspiration för andra, tror Camilla. Nu ser vi att den som lyckas hos oss kan gå vidare.

I gengäld kommer tidigare inlånade Rikke Jensen tillbaka på heltid, även hon från Sävehof.

Och som nyförvärv kommer Edijana Dafe (tidigare Sävehof och landslaget) tillbaka från Danmark. Efter att ha fött två barn satsar hon hårt igen. Ett klassförvärv.

Text: Cege Berglund

Foto: Janne Truus

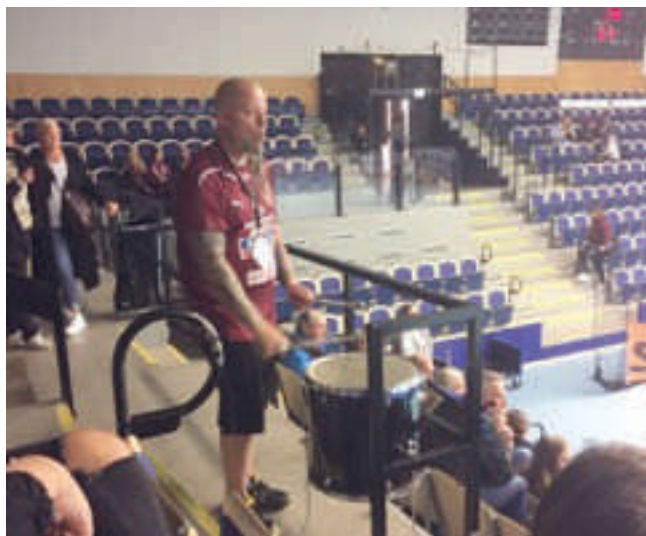
Malmö svårslagen arrangör av

Sex hallar ligger inom 100 meters avstånd. Det gör Malmö till en svårslagen arrangör av ungdoms-SM. Särskilt när publiksiffran på tredagarsevenemanget uppgår till över 15 000 åskådare.

Tidigare har Norrköping och Jönköping svarat för värdskapet två gånger var. Ingen har haft några allvarliga klagomål på dessa arrangemang. Men när Malmö kom in i bilden 2015 höjdes klassen avsevärt.

Lördagen – söndagen 13–14 maj blev en minnesvärd helg i Skåne-metropolen. På senare år har Malmö etablerat sig som fotbollens dominerande stad, både på herr- och damsidan. Men handbollen lyckas ännu inte locka de stora skarorna till Baltiska Hallen, trots goda insatser av hårdatsande MHK.

Mot den bakgrunden blev publikintresset under USM en gigantisk succé. Nu ska sägas att påfallande många besökare talade andra dialekter än skånska. Det ambulerande stödet för ungdomarna är något att glädjas åt. Mest högljudda supportrar hade två lag från HK Aranäs som matchades av bongotrummor och flitiga försök till skönsång. Truppen leddes av sex barbröstade grabbar med varsin stor bokstav målad över bröstet: A-R-A-N-Å-S.

Precis som den här Lugi-supportern har man väl haft lust att släpa med sig trumman till handbollsmatcherna.

Kanske inte de bredaste grabbarna, men visst har de plats med varsin bokstav på bröstet för att stödja A-R-A-N-Å-S.

Naturligtvis ville Aranäs-profilen Niklas Virolainen ta en selfie efter segern mot Tyresö i pojkar A.

"Gärna tillbaka"

Tävlingsledaren Per Ekberg, Skövde, summerade tävlingen så här positivt:

– Malmö är en utmärkt plats som lockar mycket åskådare. Allt har fungerat jättebra. Som en samlad upplevelse får arrangemanget toppbetyg. Glädjande nog noterar vi att publiksiffrorna bara ökar. Så vi kommer gärna tillbaka hit nästa år.

Det är beröm som Skånes Handbollsförbund och deras lokalarrangörer kan slicka i sig – och sträva efter att om möjligt förbättra ytterligare nästa år. Malmö har ju redan tilldelats värdskapet 2018.

För att klara tredagarstävlingen fordras cirka 240 funktionärer plus en domarorganisation runt 100 personer.

Rättskiparna fick genomgående gott betyg. Men så bestod de också av en utvald grupp av elit- eller blivande superdomare. Efter varje match hade de möten med speciella delegater som utdelade värdefull feedback.

Henrik Mäkinen, Falköping, är ordförande i domarkommittén. Han berättar:

– Det är alltid attraktivt att bli uttagen till USM. Om någon skulle tacka nej sänder det signaler att inställningen inte är den rätta. Men det är mycket sällsynt att så sker.

Domarparen nivåanpassas efter matchernas svårighetsgrad. Exempelvis ställer herrjuniorerna större krav än flickor B. Det tar de ansvariga hänsyn till.

Hockeyspel???

Området runt fotbollens nya exklusiva Swedbank Stadion känns idealiskt för en handbollsturnering av det här massiva slaget. Här finns sex fullstora hallar: Malmö Isstadion, Baltiska Hallen, Baltiska Träningshallen, Kombihallen (2 hallar) och Athleticum.

Trots hygglig publikkapacitet på alla ställena uppstod trängselproblematik inför vissa matcher. Det fick arrangörerna att sitta i ett slags krismöte för att försöka öka tillgängligheten.

– Polisen säger nej till att släppa in mer folk. Det måste vi anpassa oss efter, sammanfattade de säkerhetsansvariga.

USM – sex hallar inom 100 meter

Bordtennis i miniformat var också populärt.

Ett USM rymmer mycket mer än bara handboll. Området runt Baltiska var fyllt av allehanda attraktioner. Där fanns hockeyspel, bordtennisbord, bungyjump och mycket annat som roade besökarna.

Inget fel på aptiten

Inne i en trevlig lokal med 340 sittplatser serverades spelare och ledare mat i väldiga mängder. Kosten var allmänt uppskattad. Det är inte alltid omdömena har så positiv klang.

Restaurangchefen Nina Pettersson, som annars driver Ninas kök, slickade i sig berömmet:

– Vi lagar all mat själva. Därför är det extra roligt att gästerna blir nöjda. Vi serverade ungefär lika många under cheerleading-SM tidigare i år, så vi var förberedda.

En sak överraskade dock under USM-handbollen:

– Ungdomarna var kolossalt stora i maten. Vi är inte vana vid att gäster äter 20 potatisar. Så det gick åt rejäla mängder.

Trots noggranna förberedelser tvingades restaurangchefen notera att middagsmaten tog slut under lördagen. Men då erbjöds också en sällsynt vällagad kycklingrätt.

Jämfört med cheerleading-SM blev USM-folket serverade på riktigt porslin. Detta tvingade matleverantörerna att hantera stora mängder disk.

– Kommunen förbjöd oss att använda engångsprylar. Så det var att acceptera och transportera allt porslin till diskmaskinerna på vår restaurang inne i stan, berättar Nina Pettersson.

Totalt serverades 5.000 portioner mat, 7.000 frallor plus tusentals liter lingondricka under tre matchdagar.

Yngste Hallbäck tog priset

Ungdoms-SM är en gigantisk tävling som startar ute i distrikten. Där avgörs 328 gruppspel med totalt 2.472

Boxning gick att prova på under USM-handbollen.

matcher. Av alla deltagande lag i sex klasser kvalar de 48 främsta in till slutspelet.

Från Malmö-hallarna webbsändes alla matcher live av Sportway, en tydlig uppskattad innovation. Mest framgångsrika klubb i USM blev inte överraskande IK Sävahof. Två tunga titlar hamnade i Partille: herrjuniorer och pojkar A.

Föreningar från vårt område höll hög klass även i flickor B. Där möttes Kärra HF och IK Baltichov i en prestigeladdad final.

Att klubbarna tar turneringen på stort allvar underströks av den högkvalificerade coachbesättningen. Guifs juniorfinalister matchades av föreningens A-lagstränare Janne Ekman. Hans motsvarighet Jerry Hallbäck fanns på bänken hos Aranäs A-poikar som också gick till final.

Möjligen bidrog det att deras respektive söner Marcus och Ludvig var dominerande i sina lag. 17-åriga Hallbäck utsågs till klassens mest värdefulle spelare. I höst återfinns han liksom pappa Jerry och broder Anton i Ystads IF, efter en kort träningssejour i världslaget FC Barcelona.

Varning för en potentiell sensation i Handbollsigan!

Text och foto: Jan Hansson

Baltichov är handbollshälsan själv – med

Medan flera föreningar tappar i rekrytering, mister befintliga spelare allt för tidigt, och till och med tvingas lägga ner...

...då blomstrar verksamheten i IK Baltichov.

Klubben, med bas i Lerums kommun, lider faktiskt av växtvärk.

Beviset såg vi i årets Partille Cup.

För övrigt en turnering större och bättre än någonsin – och mycket tack vare IK Baltichov som kom till spel med 18 lag. Fyra av dessa i klassen flickor 05.

Hela 59 spelare deltar regelbundet i träningen. Under Partille-veckan medverkade 48 stycken.

– Vi delade in tjejerna i fyra jämna lag med tolv spelare i varje. Och totalt spelade Baltichovs 12-årsflickor 29 matcher, berättar Staffan Bengtsson, en av tränarna och med dotter i årskullen.

44-årige Staffan är en ikon i klubben. Var ordförande tre år (1999–02), satt därefter i styrelsen i fyra år (2002–05), och är idag en sammanhållande länk på flera nivåer.

Senaste säsongen dessutom utsedd till "Årets Baltichovare" med motiveringen:

"Med stort Baltichov-hjärta, med visioner och ett grymt engagemang, har han gjort vår handbollsskola till den bästa".

– Vi känner oss stark som klubb även om det finns skönhetsfläckar och vi lider av växtvärk, erkänner Staffan Bengtsson efter uddamålssegern (16–15) i premiärmatchen mot Heid.

Alice, Alice, Alice

En inte alldeles enkel match att coacha på ett kokande Heden. Staffan har nämligen placerat tre Alice i "sitt" lag.

– Och dumt nog satte jag alla tre i förstasexan, så det blev lite rörigt när jag ropade att Alice skulle byta...

Så kan det gå med jättegrupper i verksamheten och låt oss titta närmare på denna utveckling:

2013 fanns cirka 300 aktiva och 400 medlemmar i IK Baltichov.

2017 rör det sig om 675 aktiva och 800 medlemmar.

Omsättningen ligger på drygt tre miljoner kronor och då förstår vi att nästan allt sköts ideellt.

Klubben har 50 lag i seriespel – och är en av få föreningar i Göteborgsområdet med representation i samtliga årskullar, flickor och pojkar. Övriga är Sävehof, Önnared, Torslanda och Kungälv.

Staffan Bengtsson påminner dessutom om historiken i den klubb som bildades i Göteborg 1932, flyttade till Lerum 1967, och i år firar 85-årsjubileum:

– 1980 var vi störst i Sverige med 32 lag i seriespel.

Gå upp inte viktigast

Säsongerna 1951–52 och 1955–56 spelade Baltichovs herrar i högsta serien. I våras kvalade både herr- och damlaget från division 2 till högre status – men misslyckades.

Räkna däremot med Baltichov i framtiden även om man omges på nära håll av starka föreningar som IK Sävehof och Alingsås HK.

"Alice byter! Nej, inte Alice, utan Alice!". Baltichovs starke man Staffan Bengtsson ställde till problem för sig själv när han coachade i Partille Cup.

18 lag i Partille Cup och 50 i seriespelet

Ni tappar era bästa till elitklubbarna?

– Helt okej enligt vår policy, men vi ser alltid till att skilsmässan blir bra och att duktiga spelare som lämnar oss en dag kommer tillbaka som antingen spelare eller ledare.

I kommunen finns pålitliga upptagningsområden i Lerum, Floda, Stenkullen, Sjövik och Gråbo. Flera fullstora hallar är projekterade, ja till och med en arenahall i Lerum med plats för 2.000 åskådare till år 2019.

– Fast egentligen är vi mera i behov av fler träningshallar än en arena, tycker Staffan Bengtsson.

Många talanger har passerat revy under årens lopp. Leif "Loket" Olsson har spelat i Baltichov. Anders Eliasson är väl den största stjärnan. Robert Wedberg och Reine Pedersen har varit tränare och det var Reines pappa, Kurt, som flyttade ut föreningen från Göteborg till Lerum för 50 år sedan.

Fakta Partille Cup 2017

1.085 lag, cirka 22.500 deltagare från 43 nationer som spelade 4.206 matcher på 65 spelplaner.

256 domare från 15 länder, samt drygt 1.500 funktionärer.

Flickor 14 respektive 15 år var största klasser med vardera 109 lag. Fördelningen flicklag versus pojklag var 56–44 i procent räknat.

Parallellt med cupen spelades European Open Championship för pojkar födda 2000 där Sverige besegrade Österrike i finalen med 34–22 inför 5.400 åskådare i Scandinavium.

Total turistintäkt till kommunen beräknas till 120 miljoner kronor.

Klassegrande lag flickor:

- 10: Skuru IK, Sverige.
- 11: Alingsås HK, Sverige.
- 12: Kråkerøy IL, Norge.
- 13: Hörning, Danmark.
- 14: Bording KFUM, Danmark.
- 15: HK Silwing/Troja, Sverige.
- 16: FC Midtjylland, Danmark.
- 18: Sorunda IFK, Sverige.
- 21: IK Sävehof, Sverige.

Klassegrande lag pojkar:

- 10: OV Helsingborg, Sverige.
- 11: RK Zagreb, Kroatien.
- 12: RK Maksimir Pastela, Kroatien.
- 13: RK Maksimir Pastela, Kroatien.
- 14: RK Zagreb, Kroatien.
- 15: Skanderborg HB, Danmark.
- 16: Skanderborg HB, Danmark.
- 18: Lugi HF, Sverige.
- 21: Hjortshøj Egå IF, Danmark.

Totalt antal titlar:

Sverige 7, Danmark 6, Kroatien 4, Norge 1.
2018 års upplaga avgörs 2–7 juli.

Staffan Bengtsson, omgiven av 48 handbollsspelare 12-åringar, får sista ordet:

– Det vore kul om något av våra A-lag kliver upp en division. Men detta är inte vårt primära mål utan vi siktar i stället på att ha världens bästa bollskola med många starka ledare där ingen är så oumbärlig att vi är personberoende.

IK Baltichov är på god väg.

Varje söndag under säsongen samlas runt etthundra 7–8-åringar i någon av kommunens hallar för att leka handboll.

Text: Kjell-Ove Andersson

Foto: Alexander Olausson

ASKIMS BASTU & KALLBAD

- FÖR KROPP & SJÄL
- MOTION
- BASTU & KALLBAD I VÅR UTOMHUSTUNNA
- AVKOPPLING MED SMÖRGÅS & KAFFE I MYSIG CAFÉMILJÖ

SÄSONGSÖPPNING ONSDAG 20 SEP
HJÄRTLIGT VÄLKOMNA

BESÖK GÄRNA VÅR HEMSIDA www.askimsbastu.se

Nu flyttar storstjärnan Johan hem

På höjden av sin karriär väljer Johan Jakobsson att lämna världens främsta liga och flytta hem till Sävehof. Varför?

– Jag vill bo ihop med min tjej, säger han.

Senaste två och ett halvt åren har flickvännen Caroline Jönsson, med handbolls bakgrund i Sävehof och LUGI, jobbat i Göteborg och pendlat till Tyskland.

– Jag trivdes jättebra i Flensburg, både med klubben och handbollen, fortsätter han, och jag kommer att sakna att få spela på den höga nivå som Bundesliga innebär. Men det är härligt att komma hem till vänner och familj. Det har inte funnits tid att ens komma och hälsa på.

En säsong fylld av Champion's League, OS och annat landslagsspel, nationellt cupspel och förstås ligan har frestat på och allt har inte varit roligt i det internationella cupspelet.

– Visst har det varit berikande för handbollen att göra resor som folk hemma inte ens kan tänka sej, men det blir en del knepiga hålor också. Ibland handlar det bara om att åka dit, äta, spela och åka hem.

Borta tre månader

I januari fick Johan ta emot en rejäl smäll, som innebar hjärnskakning och tre månader utan handboll. När han kom tillbaka – och då redan var klar för Sävehof – kom larmet om en ny skada.

**IDROTTENS
BINGO!**

**BOKA DIN
FEST ELLER
KONFERENS
HOS OSS!**

FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER

**Idrottens Café & Restaurang
Kungsgatan 47, tel. 010-250 21 98
Vi stöttar föreningslivet i Sverige.**

– Då var det inte så farligt som det verkade, berättar Johan, jag kontrollerades dagen efter och det var ingen risk. Jag fick en hand mot huvudet och det är inget att skoja om, men jag behövde aldrig bli rädd. Så här efteråt är jag jätteglad för att ha fått den andra smällen, sedan visste jag ju att jag klarat den. Jag har inte varit ett dugg orolig sedan dess.

Johan har nu spelat handboll i tre länder, med lite olika filosofi.

– I Tyskland handlar det mycket om kraft och snabbhet, i Danmark om ännu mera snabbhet och passnings-spel. Bra bitar att ta med sej från båda hållen.

I Danmark fick han möta mycket offensivt försvarsspel och blev starkare genom väldigt mycket fysisk träning. I Tyskland höjdes lägstanivån med matcher två gånger i veckan. Det gällde att minimera misstagen.

Varva ner? Inte nu!

Johan Jakobsson kommer hem som en bättre spelare än han var då han flyttade utomlands. Kanske tolkar någon 30-åringens återkomst som en början på en nedvarvning?

Ingenting kunde vara mera felaktigt.

– Ingen blir någonsin färdigutbildad, anser han, och den dag jag tycker att jag har bra koll på allt jag gör är det dags att byta position på planen...men jag är jättenöjd med att få spela där jag gör.

Han är en utpräglad högernia, men vill bredda repertoaren:

– Jag skulle vilja bli bättre man mot man, bli farligare på genombrott som mittnior ofta är duktiga på. Om jag bara lade mera tid på det, så...och förresten, den tiden har jag ju! Men jag har hittills mest sprungit ifrån motståndaren, inte träcklat mej förbi honom.

I Sävehof återförenas Johan och Jonas Larholm. Det är något att se fram emot.

– Inget nytt där. Larholm är en väldigt intelligent spelare som kan lösa mycket.

"Kan lära av yngre"

Förbundskaptenen Kristján Andrésson är en nyare bekantskap.

– Jag har egentligen bara träffat på honom som motståndare tidigare, men har redan fått ett jättefint intryck på dom första landslagslägren. Han är lyhörd och vet hur man gör för att få med alla på tåget.

Själv är Johan nu en av de äldre i landslaget.

– Jag hoppas bidra utöver det jag gör på planen, funderar han. Bara att titta i passen, vi är många väldigt unga och det är ytterst få som når sin topp innan dom fyllt 25. Men vi som varit med längre har mycket att lära av dom unga, vi också.

Och vad tror han om Sävehof?

– Vi ska inte vara något mittenlag. En semifinal var väl inte så pjåkigt förra säsongen? Jag såg fem matcher förra året, tre mot RIK och två mot Alingsås, och tror vi blir bättre i år.

Text: Cege Berglund

Foto: Janne Truus

– för att försöka bli ännu bättre

"Här hör jag hemma!" Johan Jakobsson har hittat rätt adress, Partille Arena.

87-årige Elon Josefsson kämpar i Aranäs –

Ni vet hur det kan vara med idrottsledare. De är entusiastiska en tid, tröttnar, lägger av.

Andra bara fortsätter ideella insatser. Som Elon Josefsson, 87. Han var med när HK Aranäs bildades 1947 – och jobbar ännu för klubben.

Det började med skolhandboll i Kungsbackas gamla realskola. Det fortsatte med seriespel i HK Aranäs – för att så småningom bli till elithandboll för både damlaget och herrlaget.

När föreningen nu firar sitt 70-årsjubileum är det läge att se tillbaka på en sällsynt framgångssaga. Elon Josefsson må just ha fyllt 87 men är fortfarande klubben och handbollen trogen.

Numera klär den förre ordföranden stan med affischer om Aranäs matcher i Handbollsligan och säljer 50–50-lotter vid entrén inför avkast.

Vi sitter vid köksbordet i familjen Josefssons villa på Färgarevägen, ett par långa målvaktsutkast från Aranäs-hallen på andra sidan Kungsbackaån. Elon lever ensam som änkeman sedan hustrun Maud gått bort efter en tids sjukdom. Barnen Eva och Karin är utflugna sedan länge.

Han bjuder på god köttbullesmörgås, lagom bryggat kaffe och säger:

– Det är roligt att få ägna sig åt handbollen och att se hur föreningen utvecklas och hänger kvar i ligan. Vi har mycket bra folk som bidrar på olika sätt. Det fungerar ju jättefint både på senior- och ungdomssidan. Det kan man vara stolt över.

Riktigt så var det inte på den tiden Kungsbackas ungdomar själva drog igång ett handbollslag. Stommen gick på det som då kallades kommunala mellanskolan, senare realskolan.

Elon Josefsson ler åt minnet av en match mot Hvitfeldtska. Göteborgarna visade betydelsen av flera blivande storspelare. När slutsignalen gick stod det 32–0.

Elon Josefsson har varit med ända sedan klubben bildades för 70 år sedan. Så det är ingen överdrift att kalla honom "Mr HK Aranäs"..

HandbollsAkademiens styrelse 2017

Ordförande: Kenneth Johansson
Tel: 0705-69 49 32
E-post: kenneth@handbollsakademin.se

Kassör: Håkan Drath
Tel: 0708-91 08 35
E-post: hakan@handbollsakademin.se

Sekreterare: Anita Stenström
Tel: 0736-91 64 87
E-post: anita@handbollsakademin.se

Ledamot: Jörgen Linder
Tel: 0707-30 84 36
E-post: jorgen@handbollsakademin.se

Ledamot: Monalisa Wassén
Tel: 0707-55 61 89
E-post: monalisa@handbollsakademin.se

Ledamot: Peo Borg
Tel: 0702-45 51 98
E-post: peo@handbollsakademin.se

Ledamot: Lars-Erik Jutbring
Tel: 0707-95 73 75
E-post: lars-erik@handbollsakademin.se

Suppleant: Carl-Olov Nilsson
Tel: 0705-67 54 36
E-post: carl-olov@handbollsakademin.se

Suppleant: Ingmar Christiansson
Tel: 0768-09 09 29
E-post: ingmar@handbollsakademin.se

det har han gjort ända sedan starten 1947

Ungdomarna anslöt snart till IF Rigor. Dess huvudidrotter var friidrott, orientering och skidor. Handbollen hade lägsta tänkbara prioritet.

– Rigor skötte juniorlaget väldigt styvmoderligt. Handbollen kom i sista hand, minns Josefsson.

Dömde första matchen

En följd blev att några rådiga ynglingar tog initiativ till en egen förening. Vid ett möte i ett hus på Gårdskullavägen den 20 februari 1947 bildades HK Aranäs. Närvarande var kvintetten Per-Erik Persson, Rune Bergbom, Bengt Landin, Lars Olmarker och Rolf Svensson (Sävman) som också kom att bilda en interimstyrelse.

Efter förslag av Bergbom och Svensson fastställdes klubbnamnet HK Aranäs. Dräktfärgen skulle vara vit och tröjorna skulle inköpas på Perssons syfabrik. Vidare beslöts att ett allmänt möte skulle hållas på Kooperativa Kaféet 14 augusti.

Då klev Elon Josefsson in i verksamheten och är alltså kvar ända sedan dess. Han erinrar sig den första tiden i Tennishallen vid Tingbergsvallen:

– Den var privatägd och ägarna hade inte pengar att värma upp hallen ordentligt. Ibland var det så kallt att det sved i armarna. Andra gånger bildades kondens och golvet blev så halt att man kanade omkull.

Den allra första (tränings)matchen spelades mot IK Nord från Göteborg, seger 13–6. Domare var – Elon Josefsson!

Hösten 47 startade herrlaget i Hallandsserien div IV. Första vinsten i serien kom mot Orion från Falkenberg: 6–5.

– Det blev inte många mål på den tiden. Man fick ju hålla bollen hur länge som helst. Och tempot var lågt.

HK Aranäs tillhörde inledningsvis Halland. Där fanns få motståndarlag och bortamatcherna var ofta besvärliga i det ännu tämligen bilfria Sverige. Vid möten med Hylte krävdes tågresa till Halmstad, byte där och sedan omvänd procedur på hemfärden.

Enklare resor och bredare motstånd var skäl till att klubbledningen beviljades dispens för spel i Göteborgsserien.

Världsmästaren kostade 15 kronor i veckan

Herrarna behövde lite längre tid än damerna för att nå rejäla framgångar. Det lossnade först när Redbergslids nyblivne världsmästare Lars-Erik Olsson anlände som spelande tränare.

– Lasse var en fantastiskt fin kille. Han nöjde sig med en lön på 15 kronor i veckan, inklusive milpengar, berättar Elon Josefsson.

Efter någon säsong dök en lika meriterad släkting upp som förstärkning. Med Lars-Eriks lillebror Hasse i laget växte Aranäs slagstyrka ytterligare.

Klubben blev alltmer framgångsrik. Herrlaget nådde näst högsta serien, men förutsättningarna var fortfarande tämligen primitiva.

Den gamla tennishallen rymde bara två omklädningsrum. Så hemmalaget fick byta om i ett litet kyffe i käl-

larplanet. Någon riktig plats för matchdräktarna fanns knappt och duscharna låg en trappa upp.

Spelarna betalade för att få träna

I motsats till många konkurrerande föreningar hade HK Aranäs tidigt som mål att rätta mun efter matsäcken. Föreningens ledare drev runt verksamheten med små medel.

Första säsongen låg den totala årsomsättningen på 1.071 kronor. I den summan ingick spelarintäkter från träningarna. För varje pass i Tennishallen betalade de 50 öre var.

Trots mycket oegennyttigt jobb har klubben stundom haft ekonomiska bekymmer. Värst var det en gång under 1970-talet. Då hade styrelsen ett allvarligt möte där det på grund av finansiella situationen talades om nedläggning.

En annan mörk stund var när föreningen tvångsnedflyttades från elitserien. Detta trots att många konkurrenter haft minst lika stora finansiella bekymmer utan liknande åtgärder från förbundshåll.

– Tyvärr lät en orutinerad styrelse det gå lite för långt. Utgifterna blev för stora, säger Josefsson, som fick det dystra beskedet efter att ha lämnat ledningen.

De ekonomiska motgångarna har haft goda effekter. Numera sköts budgeten med stor omsorg. Samtidigt som utgifterna hålls efter har plussidan ökat väsentligt.

Plikttrogen är mellannamnet

Elon Josefsson har hängt med i vått och torrt. Vad driver honom att fortfarande lägga ner massor av tid på föreningen?

– Många ledare är med en tid och hoppar av om det blir besvärligt. Så känner jag inte. I stället vill jag vara med och rätta till skutan om det hamnat lite på sned.

Lika plikttrogen var han i sitt yrkesmässiga värv. I 49 år skötte Josefsson faktureringen på Elof Hanssons handelshus i Göteborg. Plikttrogen var hans mellannamn.

– Jag tror att idrotten fostrar ledare som blir nyttiga även i förvärvslivet, säger han. Själv har jag haft stor glädje av sysslorna i Aranäs, även om min fru ofta fick sitta emellan när barnen var små. Men hon knotade aldrig.

Under 20 år som ordförande och lång tid med andra funktioner har Josefsson upplevt det mesta. Klubbens seger i junior-SM 1994 är en svårslagen höjdpunkt:

– Här kan vi tacka Danny Sjöberg som gjorde ett fantastiskt jobb med killarna.

Lika lycklig var veteranen från Färgarevägen när han förra våren besökte ungdoms-SM i Malmö – och fick se fyra lag från HK Aranäs göra upp i finalspelet.

Placeringarna 1-3-5-7 indikerar tydligt att föreningen är landets näst största och mest framgångsrika, efter IK Sävahof.

– Det var inte lätt att tänka sig en sån utveckling den gången klubben bildades i Perssons syfabrik för 70 år sedan, säger Elon Josefsson med något vått i ögonvrån.

Text och foto: Jan Hansson

Lyssna på en som vet – här är

Spelare kommer och går.

Några vänder hem från Bundesliga.

Många flyttar ut.

Charlie Sjöstrand vet vad som väntar.

– Lär dig språket och kör försiktigt på autobahn.

Hela sex spelare, med landslagsmeriter, återvänder från Tyskland till den svenska Handbollsligan inför denna säsongen.

Men lika många, av våra största profiler, tar klivet ut via Kiel-båten.

Hemvändare

Niclas Barud och Andreas Berg (Alingsås), Johan Jakobsson och Joakim Larsson (Sävehof), Patrik Fahlgren (Hammarby) och Helge Freiman (Kristianstad).

Utvandrare

Simon Jeppsson, Jerry Tollbring, Olle Forsell-Schefvert, Emil Frend-Öfors, Linus Arnesson och Max Darj.

Lägg därtill att Kristian Bliznac lyfter från Elverum i Norge och Andreas Cederholm från Toulouse i Frankrike till den tyska ligan.

Charlie, Jenny och Freja gästade Partille Cup.

Fakta

Svenskar i Tyskland säsongen 2017/18.

RHEIN-NECKAR LÖWEN: Mikael Appelgren, Andreas Palicka, Jerry Tollbring, Kristian Bliznac.

FLENSBURG-HANDEWITT: Mattias Andersson, Tobias Karlsson, Jim Gottfridsson, Simon Jeppsson, Hampus Wanne.

THW KIEL: Niclas Ekberg, Lukas Nilsson, Emil Frend-Öfors.

GWD MINDEN: Charlie Sjöstrand, Dalibor Doder, Andreas Cederholm, Anton Månsson.

FÜCHSE BERLIN: Mattias Zachrisson.

WETZLAR: Olle Forsell-Schefvert, Anton Lindskog.

GÖPPINGEN: Anton Halén, Magnus Andersson (tränare).

MELSUNGEN: Johan Sjöstrand.

MAGDEBURG: Daniel Pettersson, Tomas Svensson (assisterande tränare).

LEMGO: Peter Johannesson.

LÜBBECKE: Pontus Zetterman.

ERLANGEN: Robert Andersson (tränare).

Andraligan

BERGISCHER: Linus Arnesson, Max Darj.

BALINGEN: Markus Stegefeldt.

ROSTOCK: Rickard Åkerman.

SAARLUIS: Julius Lindskog Andersson.

– Det är många spelare att hålla ögonen på, vet förbundskapten Kristjan Andresson. Dessutom har vi ju ett gäng landslagsaktuella spelare i den danska ligan.

Vad väntar då i Tyskland? Vi bad Charlie Sjöstrand (Västra Frölunda, Alingsås, Kristianstad, RIK) numera i GWD Minden sedan två säsonger om hjälp.

– Samtliga spelare vi nämner kommer att tillföra sina lag mycket både i Sverige och Tyskland. Av hemvändarna speciellt mina tidigare två klubbkompisar Freiman och Larsson i Minden. Men givetvis också en klassspelare som Johan Jakobsson.

– För de som kommer hit ner gäller att främst ställa om socialt för att lyckas.

Typ, vadå?

Charlies budord

Charlie Sjöstrand, U-världsmästare 2007 och svensk mästare 2009 med Alingsås, tänker blixtnsnabbt och skriver ner sina budord:

- Lär dig det tyska språket.
- Ifrågasätt inte tränaren och hans taktik öppet, möjligen mellan fyra ögon och öron om och när det passar.
- Åt fisk och skaldjur när du är hemma i Sverige. I Tyskland äter vi annat.
- Se till att din sambo/fru har någon vettig sysselsättning så att hon inte blir "handbollsänka".
- Skaffa en bra och pålitlig barnvakt.

Charlies råd till alla nya "tyskar"

Charlie Sjöstrand flaggar för flera svenskar i de tyska ligorna.

- Acceptera sena kvällsträningar utan att gnälla. Det är staten som då betalar OB-ersättningar knutna till lönen utan att klubbarna drabbas.
- Var medveten om att du spelar i världens bästa liga och anpassa dig till den hierarki som gäller, både inom klubbledningen och spelartruppen.
- Kör försiktigt på autobahn. Undvik vänsterfilen om du ligger under 140 km/tim.
- Ta det försiktigt med ölen i det obligatoriska umgänget med sponsorerna när du förlorat en match. Drick hellre vatten. Men bli inte överraskad om det står ett flak öl i omklädningsrummet efter en seger och det serveras pizza på spelarbussen hem från en bortamatch.

Charlie Sjöstrand, sambo med åttafaldiga svenska mästaren Jenny Wikensten (Sävehof) och pappa till dottern Freja som föddes 25 februari, skrattar åt allt som skiljer svensk och tysk handboll.

– Det största är ändå att vi kan leva på handbollen som ett yrke i Tyskland.

Förbundskapten Kristian Andersson tänker inte avpolletera Max Darj och Linus Arnesson som landslagskandidater bara för att de ska spela i andraligan för nedflyttade Bergischer.

– De spelar i ett garanterat vinnande lag och får utmärkta förutsättningar för att utvecklas.

Tvåan en bra början

Charlie Sjöstrand håller med:

– Jag kom till Minden när vi spelade i andra divisionen. Med facit i hand blev det en bra första anhalt. Darj och Arnesson kommer att dominera stort och vara hur aktuella som helst för det svenska landslaget.

Bundesliga har inför säsongen 2017/18 bestämt att matchtrupperna ska utökas från 14 till 16 spelare.

Därmed finns en risk/chans att ytterligare unga svenska spelare hamnar i Tyskland allt tidigare.

– Så länge Bundesliga är bäst i världen är detta enbart positivt för svensk handboll, tycker Charlie Sjöstrand.

Text: Kjell-Ove Andersson

Bilder: Alexander Olausson

Våfflor med jordgubbar och grädde i dag. Stolar i massiv ek i morgon.

Ämnena varierar, formen likaså. Varje dag behandlar vi små och stora alster och ser till att viktiga budskap kan spridas vidare.

Sedan starten för 46 år sedan har vi utvecklats till ett modernt tryckeri med komplett repro, digitalpress och bokbinderi.

Men framförallt kan vi glädja oss åt att skaran av nöjda kunder växer. Kanske kan den personliga och nära kontakten vara en av förklaringarna.

Vill du veta mer eller ha en offert?

**Svärd & Söner
Tryckeri AB**

Kontakta oss
Tryckerigatan
521 41 Falköping
Telefon 0515-831 40
www.tryckeri.info

Grundstenen ska ge flera "hela" klubbar

Är ombedd att berätta vad vi håller på med i Handbollförbundet Västs Utveckling- och Rekryteringskommitté.

1990 blev jag invald i styrelsen för Göteborgs Handbollförbund och har sedan dess haft någon roll för förbundet.

1993–2000 gjorde jag tillsammans med Conny Jädersten och Pelle Höij ett arbete för SHF med "handbollen på offensiven" där vi var ute och träffade alla SDF och de flesta av klubbarna i hela Sverige.

Använde då erfarenheten av att lita på organisationen och föreningsidén som vi arbetat fram för Önnered och hur hustru "Boll-Eva" jobbade med klubbarna med rekrytering och klasshandboll inom vårt distrikt. Eva var under 18 år ansvarig för det för Göteborgs Handbollförbund.

För fem år sedan försökte Stefan Albrechtson, Håkan Drath och jag att "väcka liv i idéerna från offensiven", det nya var att vi ville ta hjälp av våra fem heltäckande fungerande föreningar som faddrar för de mindre. Detta blev inte bra, de mindre "vågade" av konkurrenssjäl, som vi uppfattade det, inte ta emot hjälpen.

När för två år sedan förbundets styrelse tog beslut att bilda Utveckling & Rekryteringskommittén och diskuterade hur vi skulle kunna hjälpa handbollen att bli starkare inom distriktet så kom vi fram till att vi på något sätt alltid börjat på "halv två" istället för "klockan sju". Att gå ut och rekrytera barn i skolorna till handbollen med konkurrens av allt annat funkar inte om de inte finns fungerande klubbar i vardagen. Det måste vara ordning och reda med mycket glädje för att barnen ska stanna i en klubb.

Det var så tanken på Grundstenen kom fram. "Vi/ förbundet" ska tillsammans **med föreningar som själva vill det** genomlysas verksamheten och bygga en klubb som "håller över tid".

Det finns totalt 28 klubbar som har ungdomslag i vårt distrikt. Vi bjöd in dessa till två föreningsträffar för att berätta om Grundstenen Fem föreningar klarar sig själva och de anmälde sig inte heller. De är Sävehof, Önnered, Kungälv, Torslanda och Baltichov.

Dessa fem har en heltäckande verksamhet för flickor/damer och pojkar/herrar. De har väl genomarbetade verksamheter och har inga "hål" utan är heltäckande från handbollsskola till seniorer för båda könen. Dessa fem klubbar står för stor del av vår totala verksamhet. Avsikten med Grundstenenarbetet är att vi ska ta fram fler klubbar som dessa fem.

19 klubbar var med på våra två Grundstenen-träffar och åtta av dem anmälde sitt intresse. Av dem begärde vi att de skulle fixa en grupp på minst fem personer i klubben för en inledande träff. Med fyra klubbar kändes det rätt för dem och för oss och de är nu Grundstenen-klubbar.

Kommittébeskrivning för Utveckling och Rekryteringskommittén;

Ansvar för klubb-samarbeten och föreningsbesök gällande organisation och rekrytering.

Ansvarar för Projekt Grundstenen Handboll.

Ansvarar för samarbetet med SHF, VSIF, Idrotts- & föreningsförvaltningen och kommunerna.

Ekonomiskt ansvar för ansökningar om medel och fördelning av det som finns tillgängligt inom området.

Gruppen har ansvaret och alla beslut inför varje ny säsong inom föreningsorganisation, klubbbesök, skolbesök, handbollsinstruktioner dagtid, klasshandboll, visar vägen för rekrytering av nya spelare och igångsättande av nya lag.

Målsättning

Att undersöka förutsättningen för var och en av klubbarna.

Kontakta klubbarna och genomföra träffar där vi ska ge dem "framgångsfaktorerna".

Få fram fler klubbar än de fem inom vårt distrikt som har en heltäckande verksamhet från juniorer till första års D-ungdom både för flickor och pojkar. Dessa klubbar ska ha en fungerande rekryteringsverksamhet i sina skolor.

Handlingsplan säsongen 2016–17

Nu är vi igång med Grundstenenarbetet med fyra klubbar, Backa, Nödinge, Stenungsund och Wasaiterna. Samtliga dessa har ett bra upptagningsområde och gott om barn/ ungdomar. Kan vi få dessa att arbeta som de fem "heltäckande" så borde det vara rimligt att på sikt få dessa fyra klubbar att öka med 100 ungdomslag utifrån nuvarande tal. Dialog inledd med ytterligare klubbar som nu ansluter.

Handlingsplan – längre sikt (2–3 år)

- Grundstenen-klubbarna ska efter genomlysningen av verksamheten ha tagit fram sin föreningsmodell som ska ge en trygghet och kvalitetssäkring. En fungerande klubb med hög trovärdighet som startar upp nya lag för flickor och pojkar varje ny säsong och som har arbetet fram en modell som gör att spelarna fortsätter med handboll högt upp i åldrarna.
- De fem klubbar som har en genomarbetad och presenterad föreningsidé har tillsammans c:a 300 ungdomslag igång nu. Vi måste för handbollens överlevnad i vårt distrikt få fler klubbar att jobba på sättet som dessa gör. Givetvis skiljer mycket i arbetssättet mellan var och en och utifrån förutsättningar de har.
- Totalt finns det 29 klubbar inom distriktet som har minst 1 ungdomslag. På sikt måste vi få igång en dialog med samtliga och utbilda så många som möjligt enligt Grundstenen.

Sammanfattning

Ansvarig och sammankallande Kenneth Johansson, styrelsens representant Fredrik Johnsen, klubbrepresentanter, Daniel Westerberg, Christian Andersson, Alexander Rosenberg, Angela Sundgren, Linda Stridh, Sandra Krona samt förbundets administratör Linda Guitart.

Text: Kenneth Johansson

"Dörre", 76, öppnar för mer dömande

"Dörre" är en domarprofil av sällsynt slag. Alla handbollsspelare känner honom. Inte många vet att han heter Rolf Engström, 76.

Vi gör ett misslyckat försök att redan ut varifrån smeknamnet kommer.

– Det berättar jag inte, säger han hemlighetsfullt, sittande i en mjuk fåtölj hemma i lägenheten på Högsbohöjd i Göteborg.

Att rådfråga hustrun Ingalill, som bjuder på kaffe och kakor, tjänar ingenting till. Hon konstaterar skrattande men lätt uppgivet:

– Jag vet inte heller hur han fått det. Bara att de brukar kalla mig Karmen och våra pojkar för Gångjärnen...

Sönerna Kjell-Åke och Kalle var allsvenska fotbollsspelare i Västra Frölunda. Christer nådde inte lika långt.

Dömt i 40 år

Rolf och hans Ingalill har varit gifta och bott i samma lägenhet på Pennygängen i över 40 år. Husets herre har dömt handboll lika länge.

– Problemet var att jag startade lite för sent för att nå högsta serien. Jag var 36 år när Loket bad mig blåsa i Proletären Cup där han var något slags boss.

Sedan har det bara rullat på. I tio år dömdo Dörre tillsammans med den välkände profilen Gunnar Lundin.

Redan när maken inledde sin karriär såg Ingalill Engström en slutpunkt. "Du kanske kan hålla på tills du fyller 50".

Dörre var pensionsmässig när han 2005–06 utsågs till Årets Domare i Göteborg. Den utmärkelsen var välförtjänt, tyckte många spelare och ledare i distriktet.

Klagomålen har varit mycket få genom åren. Men inte ens de mest uppskattade går alltid fria från kritik. Han minns ett hett bohusderby mellan Lysekil och Kroppskultur. Matchen skulle starta 20.00 och hustrun fick order att hämta honom vid Bäckebol 22.30.

I slutskedet avgjorde Kropps på två något tveksamma

"Dörre" får hjälp att hålla ordning på sina medaljer av hustrun Ingalill – som förstås kallas "Karmen".

Rolf "Dörre" Engström är Göteborgs-områdets troligen mest välkände domare. Han fortsätter blåsa även vid fyllda 76..

straffar. Lysekils-publiken kom i upprorsstämning och hotade domarparet – som gömde sig länge i domarrummet.

Ingalill Engström fick vänta 1,5 timme extra på parkeringsplatsen.

Gult kort – så roligt!

På senare tid tar Rolf Engström bara hand om smålagens matcher. Där är den äldsta gruppen född 2003. Han nöjer sig inte med att skipa juridisk rättvisa utan försöker samtidigt vara en faderlig gestalt.

– En liten tioåring i Önnared ryckte en kille i armen och skulle egentligen varit utvisad. Då hade han blivit jätteledsen och kanske lagt av med handbollen. När jag istället gav honom gult kort blev han glad.

Dörres pedagogiska handlag med ungdomarna brukar uppskattas av mammor och pappor vid sidan om planen.

– 95 procent av föräldrarna är nöjda, hävdar han stolt. Det har hänt att de gett mig applåder efter matcherna. Sånt värmer.

Undantag finns förstås. En gång blåste han frikast och sa till en flicka att hon enligt regelboken skulle fått varning. Efter matchen kom en rasande mamma och skällde ut Dörre för att "du har skändat min dotter".

Långt kvar?

Ursprungligen är Rolf Engström yrkeskunnig smed. Bland mycket annat monterade han om Ullevis läktare från trä- till plaststolar.

Efter pensioneringen har han skaffat ett annat extrakneg. Han är numera ett slags hustomte och fixar allt praktiskt på ICA Supermarket i Majorna varje måndag.

– Tjänsterna uppskattas bland damer i åldern 70–90 år, säger han. Många kommer dit och handlar för att få hjälp med lite av varje.

Hur länge tänker Dörre fortsätta döma?

Ingen som vet. Det är ju redan för sent att lägga av.

Text och foto: Jan Hansson

Susanna historisk – en gång till

Susanna Laursen, 51, har skrivit handbolls-historia – igen.

Som första kvinnliga ordförande i Handboll Väst.

Hennes motto:

– Få bra människor att göra bra saker.

Susannas framfart är odiskutabel.

- Som spelare var hon med hela vägen när Sävehof under elva säsonger klättrade från division 3 till elitserien.
- Hon var första kvinnan från Göteborgsregionen att väljas in som ledamot i Svenska Handbollförbundets styrelse (2007–14).

• Susanna blev 2011 Sävehofs första kvinnliga ordförande; en post hon hade i tre år efter att tidigare varit styrelseledamot i sex år.

– En handbollshall är min avkoppling, som en yoga för mig, säger hon.

Mamma Kajsa var lite av en pionjär i Sävehofs satsning och lillasyster Pernilla, 49, var klubbens första landslags-spelare på damsidan.

Susanna fanns alltid närvarande.

– Men nu glömmet vi Sävehof för ett tag och blickar längre bort än Partille. Mitt nya uppdrag är för handbol-len, inte för Sävehof, slår hon fast.

"Måste hålla på längre"

Susanna Laursen är rädd för att de stora, starka klub-barna blir ännu större och starkare inom regionen, där även BohuslänDal ingår.

– Vi måste få igång och bredda verksamheten i Ange-red, Kortedala, Hisingen och Västra Frölunda.

Hur ska detta gå till när trenden pekar åt andra hållet?

– Den första utmaningen är att få spelare att hålla på längre, inte sluta med handboll i alltför tidig ålder.

Susanna lever med handboll 24 timmar om dygnet. När vi träffar henne under Partille Cup är agendan smock-full.

Hon coachar Partille IF:s juniorlag där sonen Filip spe-lar och har både son och bonusson i Sävehofs A-poikar (Anton) och juniorlag (Daniel). I Baltichovs damlag spelar dottern Emma.

– Fullt ös, konstaterar Susanna. Men det är så jag vill ha det.

Hon är numera egen företagare med en ekonomisk utbildning som grund och känner att hon kan disponera tiden utefter egna villkor.

Vill vara tillgänglig

– I detta ingår bland annat att jag vill sitta en förmiddag i veckan på förbundets kansli. Vara tillgänglig får frågor och förhoppningsvis påverka utvecklingen.

Hur blev du ordförande i Handboll Väst?

– Jag har suttit i styrelsen och valberedningen och vis-te vad som gällde. Min företrädare Fredrik Jonsén och jag bytte helt enkelt plats som ordförande och ledamot vid senaste årsmötet.

Vad är det bästa med handbollen?

– Jämställdheten. I Handboll Väst är vi exempelvis 50–50 kvinnor och män i styrelsen. För mig gäller nu att som en slags coach delegera i olika kommittéer och få så många som möjligt på banan och utföra ett positivt arbete.

Något som oroar?

– Att småklubbarna försvinner. Och att kommunerna inte satsar på hallar med fullmätt när man bygger nytt.

Susanna Laursen, den historiska kvinnan, värnar också domarnas status. Hon tilldelade exempelvis ett ungt tyskt domarpar till fair play-priset under Partille Cup?

Varför?

– Deras smidighet, flexibilitet och lojalitet. När det visade sig att vårt lag (Partille IF) hade samma svarta färg på tröjorna som domarna tog de av sig och dömde i bar överkropp.

– Dessutom höll det på att inträffa en otäck olycka när en spelare hängde sig i nätet och målet höll på att välta över en ovetande målvakt. Då rusade en av domarna fram och hindrade målburen från att falla hela vägen.

– Vi utövar handboll tillsammans, alla inblandade. Då ska vi också värna varandra och fortsätta att vara en sport med högt anseende.

Text: Kjell-Ove Andersson

Foto: Alexander Olausson

Susanna Laursen, kvinnan som skriver historia gång på gång, trivs i handbollens Mecca.

Partillebohallen

– 50-åringen som försvann

Partille Idrottshall blev 50 år, stod klar 1967. Efter en ombyggnad från läktare på en sida till tre sidor kring millennieskiftet (1999) bytte byggnaden namn till Partillebohallen. I mars 2017 var det dags att "gå in i himlen" och många nostalgiska tankar för genom mitt minne.

Sävehof hade sedan starten 1950 varit utan fullplans-hall, men nu blev det av och samtidigt återuppstod Sävehofs damsektion efter några års uppehåll.

Byggnaden har genomgått en hel del förändringar genom år. Vi göteborgare som på 70- och 80-talen åkte till Partille, minns än idag de otroligt fula, mörka preseningsdraperierna på kortsidorna. När Sävehof gick upp i högsta serien 1987 med herrlaget så försvann dessa för TV-reklam och samtidigt byggdes "gräddhyllan", en pressläktare för press, radio och TV. Några år senare kompletterades hallen med en läktare på långsidan och en ståplatsläktare på kortsidan, vilket medförde att man i bästa fall kunde "knöka in" 2000 personer. Ytterligare kompletteringar gjordes, då Sävehofs kansli växte allt mer.

Partillebohallens eviga ögonblick;

- Den 8 april 1987, då Sävehofs herrar gick upp i allsvenskan.
- Världspremiär i högsta serien för Sävehof den 1 oktober 1987 mot YstadS IF och seger!
- Hösten samma år, då RIK besegrades, efter att RIK bränt två straffar på Thomas Johansson och Mats Sjöberg kontrat in segermålet. Det innebar att Sävehof som nykomling gick upp i serieledning.
- 10 mars 1991 vann damerna en direkt avgörande match i kvalet om en plats i elitserien mot Kortedala IF. Fortfarande står målen och skakar i sin himmel efter Daiva Zinkevicienes kanonskott.

Partillebohallen kommer dock att återuppstå. Från början var det tänkt att riva halva byggnaden och behålla planen och en läktare. Nu visade sig att 50-åringen var allvarligt sjuk, skelettcancer som orsakats av röta. Hela Partillebohallen fick rivas och istället byggs en ny hall upp med en läktare omgiven av bostäder, kontor och butiker.

Håkan Drath

Gräddhyllan med spelplan den 17 mars 2017.

Valhalla sporthallar var navet i Göteborgshandbollen

Valhalla, byggd 1967, ser tråkig och enförmig ut från utsidan, men den var desto livligare på insidan.

Hela handbollens utveckling på 70-talet genomfördes här. Göteborgs Handbollförbund hade sitt kansli och byggnaden innehöll tre sporthallar! I dessa hallar spelades matcher och bedrevs träning sju dagar i veckan och den dominerande sporten var handboll.

Seriespel samtliga kvällar i A-hallen från juniorer, via lokala klass 1-seniorer och upp till Allsvenskan. Hallen hade tyvärr bara 450 fasta platser. Rekordet slogs nog när Västra Frölunda kvalade till allsvenskan mot Hallby från Jönköping i slutet av mars 1970. Över 1.200 personer var inne i lokalen, men de engagerande vaktmästarna Kent, Andreas och Stefan meddelade inte detta till brandmyndigheterna.

I klass 1 (div. 4) för herrseniorer på måndagar var det också mycket folk varje gång, då Elisedal spelade med "Dörre" som dirigent. Särskilt fullt var det dock när Polisen mötte Proletären på plan, men matchen gällde mycket mer. Det var en kamp från höger till vänster också på läktaren!

I de andra hallarna tränade flera Göteborgslag som Västra Frölunda, Heim, GKIK, HP, RIK, Sanna, Sport, Warta, Wasaiterna, GIK! Det var ont om hallar i staden, så de flesta ungdomslag hade Valhalla som sin hemmabana. På onsdagar var det full omgång i juniorklassen och på fredagar lade Pojkar A beslag på C-hallen hela kvällen, med fyra matcher.

Rikshandbollsgymnasiet hade förlagts till Göteborg och de hade handbollslektionerna i Valhalla under ledning av Danne Lindqvist och Ingvar Lundberg.

Sommarhandboll flyttade in

Göteborgsserien tog slut i början av april av avlöstes av sommarhandbollen. Här krävs en liten förklarande text. En variant för ungdomslagen var att spela ute. Två sådana planer låg utanför Slottsskogsvallen, men också ishockeyrinkar användes, utan is. Matcher spelades på våarna långt in på 60-talet. Vädret var förstås en oroskälla, så när Valhallas tre sporthallar blev klara, så överfördes utomhushandboll för ungdomar, 13–18 år, till Valhalla inomhus under namnet Sommarhandboll. Åtskilliga lag var med och det var nog början till att träna handboll mer än sex månader av året. En av de framgångsrikaste föreningarna i sommarhandbollen var Västra Frölunda och anledningen var att de tränade handboll året om och en stor del var fysisk träning, men det är en annan historia.

Mitt i denna intensiva handbollsverksamhet på olika planer, så hade Göteborgs Handbollsförbund sitt kansli på 2 x 4 kvadratmeter. Kansliet hade flyttat till Valhalla från Mässhallen och den förste kanslisten hette Pelle Cardell. Han efterträddes av Sture Fridh. Stures anställning började med en paus, då han i augusti skulle vara på träningsläger i Vejle med Göteborgs Distrikts Idrottsförbund och måste skaffa en ersättare under 14 dagar. En viss Reine Bandelin från Kortedala fick vikariatet, då han var tjänstledig från SJ. Vikariatet blev längre än två veckor, då det utmynnade i en fast anställning som varade i dryga 25 år och han gick i spetsen för utvecklingen. Det är om honom resten av artikeln skall handla om.

Började med damlagen

Till Kortedala flyttade familjen Bandelin 1956. Den fotbollsintresserade 11-åriga Reine gick in i Kortedala IF direkt, men det handlade om fotboll.

Samling för Sävehofs första Europacupmatch, herrlaget mot Diekirch Luxemburg borta, säsongen 1989/90. Från vänster Reine Bandelin, Olle Johansson (Sävehofs styrelse), Arne Lundin (skoldirektör Partille), Stefan Albrechtson (klubbdirektör), Jarl Samuelson (med i första Sävehofflaget någonsin 1950), Håkan Drath (tränare Sävehofs A-herrar).

Handbollens utveckling – och Bandelin regerade

Handbollen lät inte vänta på sig. 1961 blev Reine ledare för Kortedalas flick- och damlag och året efter var det dags för första ledarkursen i handboll. Därmed inleddes en ledarkarriär som fick stor betydelse för Göteborgshandbollen.

Kortedala är Göteborgs stora 50-talsstadsdel och åtskilliga barnrika familjer flyttade hit med söner och döttrar födda på 40-talet. Handbollshall blev det så klart, Gärdsåsskolan, 30 x 15 meter, redan på 50-talet, men det dröjde in på 80-talet innan Kortedala blev en bredd- och elitklubb. Träningstimmarna i Gärdsåsskolan blev fler, Gamlestadshallen kom till, liksom Bergsjöskolan och Berghalla. Först i slutet på 80-talet byggdes Utmarksskolan ut, mitt i Kortedala.

Föreningen fick fram några riktigt bra flickårgångar födda på slutet 60-talet och början 70-talet: Susanne Christiansson, Maria Rosko, Inger Ramsöy, Anna-Lisa Jansson, Susanne och Elisabeth Christiansson, Malin Norén och Madde Olsson. Kortedala gick upp i Elitserien, men de ovan nämnda och några till gick senare till Sävahof och utan dessa eminenta spelare hade aldrig Sävahof gått upp i elitserien så tidigt som 1991.

När vi är inne på Kortedala handboll, så går det inte att undgå eldsjelen Gösta Hansson. Han jobbade på SJ och det innebar extra träningstider i SJ-hallen för Kortedala och att några fick jobb på företaget. Kortedalaspelaren Hansa Lorentzon kunde man träffa på som konduktör. Målvakten Mats Bengtsson hörde onekligen till talangerna. Kortedalas store lille spelare är dock Ljubomir Vranjes. RIK plockade upp honom och gjorde honom till världsspelare och det kan vi läsa om i hans egen bok.

Kanslist i tre lokaler

Åter till Reine! Han började som sagt på Göteborgs Handbollförbund, men hade kvar uppgiften som ungdoms- och utbildningsansvarig i Kortedala IF på 80-talet och in på 90-talet. Förbundets kansli låg som sagt i Valhalla Sporthallar, men det blev för trångt. Nya lokaler söktes och man hamnade på Wadmansgatan, ett stenkast från Valhalla. Nästa flytt orsakades av att hyrorna steg kraftigt, vilket innebar att kansliet hamnade utanför city och ute i Partihallarna, långt från närmaste handbollsplan. Reine var med på alla tre ställena.

Oavsett hur mycket Reine betydde för Kortedala, så var det genom Göteborgs Handbollsförbund, som han satte sina långsiktiga spår. Ordförande Åke Nilsson och kanslichefen Reine blev ett framgångsrikt par, som förde handbollen framåt i hela Sverige. Det blev också uppgifter i Svenska Handbollsförbundets ungdoms- och tävlingskommittéer, som under 70-talet framgångsrikt förde handbollen vidare in i framtiden. Spelarutbildningen fick en struktur från lokala läger, via regionläger, till riksläger för pojkar och flickor 15–18 år och kulminerade i juniorlandslagen. Mannen bakom denna framgångsrika strategi var Gösta Rutgersson från Warta.

Junior SM hade funnits länge där man spelade sig fram till en final via cupform med viss geografisk indelning. Nu kompletterades det nationella spelet för 17-18-åringar

med pojkallsvenskan för 15-16-åringar. Denna serie spelades i sammandragsform. Serien bestod av 16 lag, som via kvalspel hade kvalificerat sig dit. Varje lag hade ett hemmaarrangemang med fyra lag, som spelade tre matcher var, totalt på hela säsongen blev det 15 spännande och lärorika matcher. Den första årgången som spelade var födda 1959 och premiärsegrare blev Kroppskultur från Uddevalla. Två år senare startade flickallsvenskan.

Ovanstående utveckling av spelarna via träning och matcher är den stora anledning till att Sverige fick fram en ny generation spelare och som kulminerade med den gyllene årgången 64:or på pojsidan och Bengan Boys.

Härliga minnen

Göteborgs Handbollförbund var alltså dominerande i Sverige och nya uppföljande idéer lanserades, men för Reine tog det slut med en smäll. 1993 blev han påkörd av en bil bakifrån och ådrog sig en whiplashskada, som gjorde honom handikappad och medförde förtidspensionering redan 1999, drygt 50 år gammal.

Nu när vi träffas ytterligare 20 år senare och summerar hans ledargärning i förra millenniet, så måste vi ändå tänka framåt och vad som händer med handbollen, utan att bli för nostalgiska och bakåtsträvande och säga att allt var bättre förr.

- Mina bästa minnen, säger Reine, är alla dessa evenemang, som jag har fått vara med om att arrangera och med Handbolls-VM i ett fullsatt Scandinavium som höjdpunkt, visserligen inte med Sverige i finalen men ändå.

Reine hade också ett äventyr i Österrike som videospelare inför VM 1977. Kvalet på den tiden bestod av ett B-VM, som det gällde att vinna, för att få vara med bland de stora. Bengt Håkansson's frikastmål hör sedan länge till avgörande händelser i den svenska handbollshistorien, men Reines videoinspelningar är inte lika offentliga och kommer också att förbli en hemlighet för bara några få personer.

Hummel Cup, senare Vulcan Cup och ännu senare Kortedala Cup väcker förstås outplånliga minnen hos Reine.

På frågan om han ser på handboll nu för tiden, är svaret nej. Han har inte köpt någon tv-kanal heller.

I december såg han dock Handbolls-EM för damer i Scandinavium.

Alla dessa goa minnen kom fram vid ett möte inte många meter från Lillekärrshallen, där Reine bor sedan länge. Han har alltså flyttat från Kortedala. Vi avslutar med visdomsorden; det var inte bättre förr, men det är sämre nu.

Håkan Drath – född samma år som Reine, fredsåret 1945, då många kom till världen.

JAG BETALAR 88

Med Frisktandvård betalar du lite per månad.

Skaffa Frisktandvård.

folktandvarden.se/vgregion

FOLKTANDVÅRDEN

 VÄSTRA
GÖTALANDSREGIONEN